

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2000

Nr 1195—1198

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1195	Lag om begränsning av användningen av indexvillkor	3185
1196	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens kärnavfallshanteringsfond	3188
1197	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av TSE-riskmaterial	3189
1198	Handels- och industriministeriets förordning om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer	3198

Nr 1195

L a g

om begränsning av användningen av indexvillkor

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Förbjudna och tillåtna villkor

Det är förbjudet att i avtal ta in indexvillkor som grundar sig på förändringar i något index som anger prisers, löners, andra inkomsters eller andra kostnaders utveckling, eller annan därmed jämförbar bindning, om inte något annat följer av lag.

Såsom tillåtet med stöd av denna lag skall likväl anses ett villkor enligt vilket

1) priset på en tillgång eller en del därav bestäms enligt det pris som skall betalas för tillgången eller för sådana förnödenheter eller tillverkningsmaterial eller tillverkningsämnen som använts i denna, om avtalsparten inte har en betydande möjlighet att inverka på detta pris,

2) ersättning för användning av en tillgång eller rättighet i näringsverksamhet bestäms såsom en andel av näringsverksamhetens avkastning eller omsättning,

3) ett pris eller någon annan prestation

justeras med anledning av att mervärdesskatten eller någon annan sådan skatt eller offentlig avgift som inverkar på prisets storlek eller på prestationens belopp ändras under avtalsperioden,

4) räntefotens storlek bestäms i förhållande till en annan räntefot eller till prisutvecklingen för aktier som är föremål för handel på en fondbörs som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989) eller som är föremål för annan offentlig handel eller som är föremål för handel på en fondbörs som kan jämföras med dessa och som bedriver verksamhet i en annan stat och har erhållit koncession av en myndighet,

5) en prestation som avses i ett avtal binds till kursen för utländsk valuta.

2 §

Undantag

Denna lag tillämpas inte på

1) avtal som gäller pension, underhåll, livränta eller begravningshjälp,

RP 162/2000
FiUB 41/2000
RSv 214/2000

2) försäkringsavtal som inte gäller försäkring för livsfall i vilket försäkringspremier enligt avtalet betalas under en kortare tid än fem år,

3) elleveransavtal och avtal om leverans av fjärrvärme, naturgas eller gas som ersätter naturgas,

4) statlig exportgaranti som beviljas för förlust som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten lagen om exportgaranti (479/1962),

5) verkställighetsavtal som gäller offentligt utvecklingsbistånd,

6) avtal som gäller försäljning till utlandet av varor eller tjänster, anskaffning av varor eller tjänster från utlandet eller internationell penning- eller fraktmarknad eller som annars är av internationell natur, även om finsk lag annars skall tillämpas på avtalen,

7) investeringsobjekt som avses i 2 § lagen om värdepappersföretag (579/1996),

8) hyresavtal som avser en bostadslägenhet och som gäller tills vidare eller som har ingåtts för minst tre år,

9) sådant hyresavtal som avser annan lokal än bostadslägenhet och som gäller tills vidare eller har ingåtts för minst tre år,

10) tomtlegoavtal som avses i 2 kap. jordlegolagen (258/1966),

11) annat jordlegoavtal som är ingånget för viss tid, dock för minst tio år, och som inte av legogivaren kan uppsägas så att det upphör före nämnda tids utgång på någon annan grund än en som anges i jordlegolagen eller av den anledningen att legotagaren inte fullgjort en i avtalet bestämd skyldighet att bebygga legoområdet,

12) ett i lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991) nämnt köpeavtal som avser regelbunden persontrafik vars tjänster kan utnyttjas allmänt och som gäller tills vidare eller har ingåtts för minst tre år,

13) ett avtal som ingåtts för minst tio år, genom vilket staten, en kommun eller något annat offentligt samfund beställer en helhetsservice som gäller skötsel av allmän väg, järnväg, hamn eller isbrytning, eller på

14) entreprenadavtal som gäller skötsel av allmänna vägar, gator och andra motsvarande **allmänna områden och som har ingåtts för tre år.**

3 §

Tillåtande av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att ett indexvillkor får tas in i ett byggnadsentreprenadavtal som ingås sedan förordningen trätt i kraft och för vilket entreprenadtiden är minst 12 månader. Lönekostnaderna i det entreprenadpris som har överenskommit i entreprenadavtalet skall likväl lämnas ojusterade på det sätt som närmare anges genom förordning.

När någon annan del av entreprenadpriset justeras får högst två tredjedelar av ändringen i index beaktas. Genom förordning av statsrådet meddelas föreskrifter om övriga villkor för tillämpningen av indexvillkor.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på andra entreprenadavtal om bostadsbyggande än sådana i vilka det har överenskommit om ett byggnadsarbete som har godkänts för lån eller räntestöd enligt aravalagen (1189/1993), lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980), lagen om räntestöd för ägarbostadslån (1204/1993), lagen om räntestöd för bostadsrättshuslån (1205/1993) eller lagen om räntestöd för lån för bostadsaktiebolagshus (205/1996). Entreprenadtiden för ett byggnadsarbete av detta slag får vara kortare än vad som anges i 1 mom.

4 §

Tillstånd till indexvillkor i andra fall

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att indexvillkor även i andra fall än de som nämns i 3 § får tas in i avtal av visst slag som efter att förordningen har trätt i kraft ingås för minst ett år och som inte kan sägas upp att upphöra tidigare.

Finansministeriet kan på ansökan tillåta att ett indexvillkor som det har godkänt tas in i ett enskilt avtal eller i flera, på ett standardavtal baserade avtal, oberoende av giltighetstiden, om det finns grundad anledning därtill.

Genom en förordning som avses i 1 mom. eller genom beslut som avses i 2 mom. kan tillstånd likväl inte beviljas för användning av

indexvillkor i ett skuldförhållande som baserar sig på försträckning eller på att vederlaget enligt avtalet får utestå som skuld.

5 §

Påföljder

Ett indexvillkor som strider mot denna lag eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av den är ogiltigt.

Om ogiltigheten av villkoret skulle leda till oskälighet, kan villkoret helt eller delvis beaktas eller avtalet på något annat sätt jämkas enligt 36 § lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område (228/1929).

Helsingfors den 21 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

6 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

7 §

Giltighet

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller till utgången av 2003.

På avtal som har ingåtts innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1196

**Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om statens kärnavfallshanteringsfond**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *upphävs* i förordningen den 12 februari 1988 om statens kärnavfallshanteringsfond (162/1988) 10 § 3 mom.,

ändras 5 § 6 punkten och 8 § samt den finska språkdräkten i 5 § 10 punkten, 7 § 3 mom. och 9 § 1 mom.

fogas till 8 § ett nytt 2 mom. som följer:

5 §

6) fatta beslut om den placeringsverksamhet som avses i 52 § 5 mom. kärnenergilagen,

den övriga personalen bestäms av verkställande direktören inom ramen för fondens budget.

På statens kärnavfallshanteringsfond tillämpas statens gällande resereglemente.

8 §

Arvodena för verkställande direktören för statens kärnavfallshanteringsfond och för medlemmarna i direktionen fastställs av handels- och industriministeriet. Avlöningen för

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 21 december 2000

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Esa Joutsenvirta

Nr 1197

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av TSE-riskmaterial

Given i Helsingfors den 18 december 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980), sådan den lyder delvis ändrad i lag 809/1992 och i lag 424/1994:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att förhindra att infektionsagens som orsakar transmissibla spongiforma encefalopatier (*TSE-sjukdomar*) sprids till människor eller djur genom animaliska produkter.

Förordningen tillämpas på de delar av nötkreatur, får och getter som kan förorsaka risk för spridning av TSE (*TSE-riskmaterial*). Förordningen gäller avlägsnande av riskmaterial från djur samt transport, lagring, behandling och förstöring av det.

2 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Denna förordning tillämpas inte på avlägsnande av TSE-riskmaterial från djur och materialets behandling och lagring i slakterier, på slaktplatser och i styckningsanläggningar. Förordningen gäller emellertid transport från samt behandling utanför anläggningarna och förstörande av det riskmaterial som produceras i anläggningarna. Om avlägsnande av TSE-riskmaterialet i samband med slaktning och styckning av köttet föreskrivs särskilt i jord- och skogsbruksministeriets förordning om avlägsnande av TSE-

riskmaterial på slakteriet, på slaktplatsen och i styckningsanläggningen samt förbud mot framställning av maskinurbanat kött (18/VLA/2000).

Förordningen tillämpas inte heller på följande produkter:

1) kosmetiska preparat, läkemedel samt produkter och utrustning för hälso- och sjukvården samt råvaror och mellanprodukter för dessa produkter,

2) produkter som inte är avsedda att användas i livsmedel, foder eller gödselmedel, samt råvaror och mellanprodukter för dessa produkter, samt

3) animaliska produkter som är avsedda för forskning, undervisning eller utställning och som inte används som föda för människor eller för andra djur än sådana som hålls i forskningssyfte.

Det TSE-riskmaterial som hör till denna förordnings tillämpningsområde skall hållas avskilt från de produkter som avses i 2 mom.

3 §

Övriga bestämmelser

På TSE-riskmaterialet tillämpas bestämmelserna om animaliskt avfall, om inte något annat föreskrivs i denna förordning. Bestämmelser om animaliskt avfall finns det ingår i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall (1022/2000).

4 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *TSE-riskmaterial* eller *riskmaterial* följande djurvävnader:

a) skallen inklusive hjärna och ögon, tonsiller samt ryggmärg från nötkreatur som är äldre än 12 månader,

b) skallen inklusive hjärna och ögon, tonsiller och ryggmärg från får och getter som är äldre än 12 månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet,

c) tarmarna från nötkreatur från början av tolvfingertarmen (duodenum) till änden av ändtarmen (rectum), dock inte tarmarnas innehåll,

d) mjälten från får och getter,

e) ett dött djur som innehåller i punkterna a, b, c, och d avsedd vävnad, eller del av djuret, om denna vävnad inte har avlägsnats.

2) *producent av riskmaterial* en fysisk eller juridisk person, vars verksamhet ger upphov till TSE-riskmaterial,

3) *obehandlat riskmaterial* riskmaterial som inte behandlats i enlighet med denna förordning,

4) *förbehandling* behandling av riskmaterialet för att utrota infektionsagenser innan materialet förstörs eller grävs ned,

5) *anläggning för förbehandling av riskmaterial* en anläggning där materialet förbehandlingas,

6) *anläggning för förbränning av riskmaterialet* en anläggning där materialet förstörs genom förbränning, samt

7) *anläggning för bearbetning av riskmaterialet* en anläggning för förbehandling eller förbränning av riskmaterialet.

5 §

Tillsynsmyndigheter

Övervakningen av att denna förordning iakttas leds av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

De tillsynsmyndigheter som avses i denna förordning är

1) på länsnivå länsveterinären,

2) på kommunnivå kommunalveterinären,
3) för anläggningarna för förbehandling av riskmaterial Kontrollcentralen för växtproduktion, samt

4) för anläggningarna för förbränning av riskmaterial och lagren för obehandlat riskmaterial kommunalveterinären.

2 kap.

Behandling och lagring av riskmaterialet

6 §

Avlägsnande av riskmaterialet från djuren

TSE-riskmaterial får avlägsnas från döda djur eller delar av döda djur endast i anläggningar för förbehandling av riskmaterial. Avlägsnande av riskmaterial för provtagning eller för forskning är emellertid tillåtet också på andra ställen.

Om avlägsnande av riskmaterial i slakterier, på slaktplatser och i styckningsanläggningar föreskrivs närmare i den förordning som avses i 2 §.

7 §

Skyldigheter som gäller producenter av riskmaterial

Producenten av riskmaterial skall se till att riskmaterialet behandlas eller sänds för behandling på det sätt som föreskrivs i denna förordning.

Om producenten av riskmaterial inte på ett tillförlitligt sätt kan särskilja riskmaterialet från annat animaliskt avfall, skall allt animaliskt avfall från producenten behandlas som riskmaterial.

8 §

Insamling och transport av riskmaterialet

TSE-riskmaterialet skall samlas in och transporteras på det sätt som anges i bilaga 1.

9 §

Lagring av riskmaterialet

Ett lager som används för uppevaring av

obehandlat TSE-riskmaterial skall vara godkänt för detta ändamål. Ett nytt lager eller ett lager som genomgått genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att det har godkänts. Godkännande behövs dock inte för ett sådant tillfälligt uppbevaringsställe för riskmaterial som är beläget i omedelbar närhet av det ställe där TSE-riskmaterialet uppstår och inte heller för ett lager som är beläget i anslutning till en anläggning för bearbetning av riskmaterial, till ett slakteri eller till en slaktplats.

Ansökan om godkännande av ett lager skall göras skriftligen. Beslutet om godkännande fattas av den kommunalveterinär inom vars verksamhetsområde lagret är beläget. Kommunalveterinären skall inspektera lagret innan ärendet om godkännande avgörs.

Villkoren för godkännande av ett lager är

- 1) att lagret uppfyller kraven enligt bilaga 2, samt
- 2) att transporten av riskmaterialet till och från lagret sker på det sätt som anges i bilaga 1.

10 §

Bearbetning av riskmaterialet

TSE-riskmaterialet skall behandlas

- 1) i en anläggning för förbränning av riskmaterial, eller
- 2) i en anläggning för förbehandling av riskmaterial och efter det
 - a) i en anläggning för förbränning av riskmaterial, eller
 - b) genom att det grävs ned på en avstjälpningsplats enligt statsrådets beslut om avstjälpningsplatser (861/1997) som får ta emot den här sortens avfall.

Övrig behandling av riskmaterialet är tillåten på följande vis:

- 1) riskmaterialet får grävas ned i jorden om det uppstått på en svårtillgänglig plats eller i så små mängder åt gången så att transporten till anläggningen för bearbetning av riskmaterial skulle medföra oskäligen kostnader, samt
- 2) tillsynsmyndigheten kan beordra att riskmaterialet bränns eller grävs ned under tillsynsmyndighetens övervakning, om
 - a) transport av riskmaterialet skulle medföra risk för spridning av djursjukdomar,

b) behandlingen i anläggning för förbehandling av riskmaterial inte skulle avlägsna skadliga främmande ämnen i riskmaterialet, eller

c) anläggningen för bearbetning av riskmaterial inte kan ta emot riskmaterialet.

Vid sådan nedgrävning av riskmaterialet som avses i 1 mom. 2 b-punkten och 2 mom. 1 punkten skall det som föreskrivs i bilaga 3 om nedgrävning av animaliskt avfall i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall följas.

11 §

Färgning av riskmaterialet

Det för förbehandling avsedda riskmaterial som inte har färgats in eller har färgats in bristfälligt eller felaktigt skall färgas in i anläggningen för förbehandling av riskmaterial. Färgningen skalgenomföras omedelbart efter att riskmaterialet har avlägsnats från dött djur. Om riskmaterial inte avlägsnas skall det döda djuret eller dess delar färgas in helt före förbehandlingen. Riskmaterial som bränns eller grävs ned utan förbehandling i enlighet med 10 § behöver inte färgas in.

Riskmaterialet skall färgas in på ett sådant sätt att färgen är tydligt synlig både före och efter förbehandlingen. I färgningen skall användas livsmedelsfärger Patent Blue V (E 131) eller Brilliant Blue (E 133).

3 kap.

Godkännande av anläggningar för bearbetning av riskmaterial

12 §

Förfarandet för godkännande

En anläggning för bearbetning av riskmaterial skall vara godkänd för detta ändamål. En ny anläggning eller en anläggning som genomgått genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att den har godkänts.

En ansökan om godkännande av en anläggning för bearbetning av riskmaterial skall göras skriftligen och tillställas den myndighet som fattar beslutet om godkännande. I fråga om anläggningar för förbehandling av risk-

material fattas beslutet om godkännande av Kontrollcentralen för växtproduktion. I fråga om anläggningar för förbränning av riskmaterialet fattas beslutet om godkännande av den länsveterinär inom vars verksamhetsområde anläggningen är belägen.

Innan Kontrollcentralen för växtproduktion avgör frågan om godkännande, skall den inspektera anläggningen för förbehandling av riskmaterial. Kommunalveterinären skall på begäran av länsveterinären inspektera anläggningen för förbränning av riskmaterial och, innan länsveterinären avgör frågan om godkännande, avge ett utlåtande om godkännandet till länsveterinären.

13 §

Godkännande av en anläggning för förbränning av riskmaterial

Villkoren för godkännande av en anläggning för förbränning av riskmaterial är att

- 1) riskmaterialet transporteras till anläggningen i enlighet med bilaga 1,
- 2) riskmaterialet lagras i anläggningen i enlighet med bilaga 2,
- 3) på anläggningen finns sådan apparatur i vilken riskmaterialet brinner fullständigt, samt
- 4) anläggningens kapacitet är tillräcklig med tanke på mängden och arten av det riskmaterial som tas emot.

14 §

Godkännande av en anläggning för förbehandling av riskmaterial

Villkor för att en anläggning för förbehandling av riskmaterial skall godkännas är att den uppfyller kraven i bilaga 3.

4 kap.

Övervakning

15 §

Övervakning av anläggningarna för lagring och bearbetning av riskmaterialet

Tillsynsmyndigheterna skall övervaka att

sådana lager och anläggningar för bearbetning av riskmaterial som godkänts med stöd av 9 § fortgående uppfyller villkoren för godkännandet.

Kommunalveterinären skall inspektera lager som godkänts enligt 9 § minst en gång om året och anläggningen för förbränning av riskmaterial minst en gång vartannat år.

Kontrollcentralen för växtproduktion skall inspektera en anläggning för förbehandling av riskmaterial minst fyra gånger om året. Kommunalveterinären skall delta i inspektionsbesöken. Kommunalveterinären skall dessutom övervaka det avlägsnande av riskmaterial från döda djur som sker i anläggningen.

16 §

Annan övervakning

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde övervaka att dessa bestämmelser följs. Kommunalveterinären skall utöver den övervakning som föreskrivs i 15 § vid behov göra inspektionsbesök på sådana platser där TSE-riskmaterial produceras, insamlas, lagras, transporteras eller behandlas.

17 §

Tillsynsmyndigheternas åtgärder

Om bestämmelserna i denna förordning inte iakttas, skall tillsynsmyndigheten uppmana anläggningen att avhjälpa bristerna inom utsatt tid. Tillsynsmyndigheten skall också vid behov vidta de åtgärder för förhindrande av spridning av djursjukdomar och för tryggande av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung som föreskrivs i 8 § lagen om djursjukdomar (55/1980).

Kommunalveterinären skall övervaka att de uppmaningar som Kontrollcentralen för växtproduktion utfärdat iakttas och vid behov bistå vid avhjälpande av bristerna.

Om de straff som kan dömas ut för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning föreskrivs i 23 § lagen om djursjukdomar.

18 §

Återkallande av godkännande

Tillsynsmyndigheten skall återkalla godkännandet av ett lager för obehandlat riskmaterial, en anläggning för bearbetning av riskmaterial eller en anläggning för förbränning av riskmaterial för en viss tid eller helt och hållet

- 1) om villkoren för godkännande inte längre uppfylls, bristen inte är obetydlig och bristen trots uppmaning inte har rättats till,
- 2) verksamheten medför allvarlig fara för människors eller djurs hälsa,
- 3) sådana uppgifter om verksamheten som inverkat på godkännandet är felaktiga eller bristfälliga, eller
- 4) verksamheten har upphört.

19 §

Anmälningar

Kontrollcentralen för växtproduktion skall utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning samt vederbörande länsveterinärer och kommunalveterinärer om

- 1) ansökningar som gäller godkännande av anläggningar för förbehandling av riskmaterial,
- 2) beslut om godkännande av anläggningar för förbehandling och återkallande av godkännandet,
- 3) resultaten från inspektionerna av anläggningar för förbehandling, samt
- 4) brister i verksamheten för de anläggningar för förbehandling som centralen godkänt.

Kommunalveterinären skall utan dröjsmål underrätta

- 1) länsveterinären
 - a) om beslut som gäller godkännande av lager för obehandlat riskmaterial,
 - b) om brister i verksamheten vid lager och anläggningar för förbrännande av animaliskt avfall som har godkänts av kommunalveterinären,
 - c) om brister i sådan verksamhet som med stöd av 16 § övervakas av kommunalveterinären, samt

- 2) Kontrollcentralen för växtproduktion
 - a) om underlåtelse att iaktta sådana uppmaningar som getts i enlighet med 17 § och som inte har följts, samt
 - b) om brister i fråga om det avlägsnande av riskmaterial som sker i anläggningarna för förbehandling.

Länsveterinären skall utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning om de brister i iakttagandet av denna förordning som kommit till hans eller hennes kännedom.

20 §

Register

Kontrollcentralen för växtproduktion skall länsvis föra register över de anläggningar för förbehandling av riskmaterial som den godkänt. Kontrollcentralen för växtproduktion skall varje halvår, före utgången av januari och juli, sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning för kännedom.

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över de lager för obehandlat animaliskt avfall som han eller hon godkänt.

Länsveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över de anläggningar för förbränning av riskmaterial som han eller hon godkänt samt över de lager för obehandlat riskmaterial som kommunalveterinären har godkänt. Länsveterinären skall årligen före utgången av januari sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning för kännedom.

21 §

Förteckningar

Tillsynsmyndigheten skall göra upp en förteckning över alla de besiktningsbesök som den avlagt. Uppgifterna i förteckningen skall bevaras i minst fem år.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

22 §

Kostnader

Till kommunalveterinären betalas av statens medel ett arvode och kostnadsersättning för de besiktningar som föreskrivs i denna förordning. Om storleken av arvodet och ersättningen samt betalningsförfarandet bestäms i förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/1989).

Om avgifter som uppbärs för den övervakning som utförs av Kontrollcentralen för växtproduktion bestäms i 15 § lagen om djursjukdomar och i jord- och skogsbruksministeriets beslut om Kontrollcentralens för växtproduktion avgiftsbelagda prestationer (950/1998).

23 §

Ändringsökande

Om sökande av ändring i ett beslut som fattats av tillsynsmyndigheten med stöd av denna förordning föreskrivs i 17 § förordningen om djursjukdomar (601/1980) och i 1 § lagen om landsbygdsnäringsnämnd (1203/1992).

Helsingfors den 18 december 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

24 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

25 §

Övergångsbestämmelser

En anläggning som godkänts för behandling av animaliskt högriskavfall enligt jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall får före den 1 april 2001 fungera som anläggning för förbehandling av riskmaterial utan det godkännande som avses i denna förordning, om anläggningen

- 1) skiljer TSE-riskmaterialet från annat animaliskt avfall och behandlar dem separat,
- 2) förvarar obehandlat riskavfall, förbehandlat riskmaterial och produkter som innehåller dessa avskilt från andra produkter,
- 3) färgar in riskmaterialet i enlighet med 11 §, samt
- 4) följer en plan för egenkontroll, som innehåller verksamhetskraven i 1 och 2 punkten.

Veterinärinspektör Pekka Rantajarvi

KRAV PÅ INSAMLING, TRANSPORT OCH LAGRING AV TSE-RISKMATERIAL

1. Transportmedel

1.1. Transport av riskmaterial får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

1.2. Riskmaterialet skall insamlas och transporteras i ändamålsenliga, täta och lätt rengörbara kärl, behållare eller andra förpackningar eller i fordon.

1.3. Förpackningarna eller fordonen skall ha täta lock eller också skall de täckas så att de inte flödar över.

1.4. Förpackningarna, fordonen och de presenningar som använts vid transporten skall rengöras och desinfekteras varje gång efter användningen och de skall hållas i gott skick. Förpackningarna skall förstöras på lämpligt sätt, exempelvis genom förbränning.

1.5. Riskmaterialet får inte transporteras samtidigt i samma fordon som levande djur eller animaliska produkter.

1.6. Den som transporterar riskmaterial skall föra en förteckning över de fordon som använts till transport av riskmaterial.

2. Transportdokument

2.1. Med riskmaterialet skall under trans-

porten följa ett dokument av vilket framgår dess art eller beskaffenhet, ursprung, mängd och mottagare samt förarens namn och adress. Dokumentet skall förses med påskriften TSE-RISKMATERIAL. EJ AVSETT SOM LIVSMEDEL ELLER FODER.

2.2. Den som transporterar riskmaterialet skall bevara transportdokumenten minst tre år efter transporten.

2.3. Transportdokumenten skall vid behov företes tillsynsmyndigheten.

3. Transportbeteckningar

3.1. De förpackningar som används för transport av riskmaterial skall förses med påskriften TSE-RISKMATERIAL. EJ AVSETT SOM LIVSMEDEL ELLER FODER. Dessutom skall på förpackningarna anges riskmaterialets art eller beskaffenhet samt dess ursprung.

3.2. Påskrifterna skall göras med minst två centimeters höga bokstäver.

3.3. Tillsynsmyndigheten kan vid behov försegla lasten. Lasten skall då transporteras utan att sigillet bryts.

KRAV VID LAGRING AV TSE-RISKMATERIAL

1. Riskmaterialet skall lagras och behandlas hygieniskt. Lagringen får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

2. I lagren skall finnas ändamålsenliga lokaler och lämplig utrustning för lagring och behandling riskmaterial. Kärlen, behållarna och de övriga förpackningarna skall vara täta och lätta att hålla rena.

3. Obehandlat och förbehandlat riskmaterial skall hållas avskilt från andra animaliska produkter.

4. Ett lager skall ha tät grund och vara täckt och skyddat så att djur inte kommer åt förrådet.

5. Avflödet av vätskor från lagret skall på ett ändamålsenligt sätt hindras från att komma ut i omgivningen.

6. Obehöriga personers tillträde till lagret skall hindras genom användning av exempelvis låsta containrar eller inhägnader.

7. Utanför lagret skall påskriften TSE-RISKMATERIAL tydligt synas.

VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ANLÄGGNINGAR FÖR FÖRBEHANDLING AV RISKMATERIAL

Villkoren för godkännande av anläggning för förbehandling av riskmaterial är att anläggningen uppfyller följande krav:

1. Riskmaterialet upphettas i en sluten upphettningsanläggning så att temperaturen i samtliga delar av materialet är minst 133°C under 20 minuter och vid ett absolut tryck på minst tre bar.

2. Riskmaterialets beståndsdelar under den behandling som avses i 1 punkten har en diameter på högst 50 millimeter.

3. I anläggningen skall det finnas en särskild behandlingslinje enbart för behandling av riskmaterial.

4. Anläggningen skall uppfylla de krav på behandling av animaliskt högriskavfall som ställs i bilaga 4 i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall.

5. Anläggningen upprätthåller ett register över de partier av animaliskt avfall som tagits emot och förteckningen skall innehålla uppgifter om mängden animaliskt avfall, dess

beskaffenhet eller art samt uppgifter om producenten och föraren.

6. Om riskmaterial från döda djur avlägsnas vid anläggningen, skall detta utföras under övervakning av kommunalveterinären och så att riskmaterialet inte blandas ihop med övrigt animaliskt avfall.

7. Riskmaterialet färgas in i anläggningen i enlighet med 11 §.

8. Riskmaterialet behandlas, förpackas och lagras helt avskilt från den övriga verksamheten i anläggningen.

9. Förbehandlat riskmaterial vidarebefordras direkt till anläggningen för förbränning av riskmaterial eller till avstjälningsplatsen i enlighet med 10 §.

10. Riskmaterialet transporteras till anläggningen och förbehandlat riskmaterial från anläggningen i enlighet med bilaga 1.

11. Anläggningen iakttar en plan för egenkontroll som godkänts av Kontrollcentralen för växtproduktion.

Nr 1198

**Handels- och industriministeriets förordning
om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 21 december 2000

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer, om grunderna för avgifterna för dem och om avgifter som tas ut för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

De offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och för vilka Energimarknadsverket tar ut de avgifter som bestäms i 4 och 5 § i denna förordning, är

- 1) beslut i ett ärende som gäller el- eller naturgasnätstillstånd,
- 2) beslut i ett ärende som gäller tillstånd att bygga elledningar,
- 3) beslut i ett ärende som gäller överföring av el- eller naturgasnätet,
- 4) beslut i ett ärende som gäller särredovisning av el- eller naturgasaffärsverksamheter,

5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverföringstjänster

- 6) övervakning av elnätsinnehavare samt
- 7) övervakning av naturgasnätsinnehavare.

3 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Andra prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och vilka Energimarknadsverket prissätter på företagsökonomiska grunder är följande tjänster och andra prestationer som utförs på beställning eller enligt annat uppdrag:

- 1) utredningar, undersökningar och publikationer,
- 2) användning av Energimarknadsverkets personal i externa utbildnings- och planeringsuppgifter och andra sakkunniguppgifter, med undantag av sådana uppgifter som direkt stöder Energimarknadsverkets övervakningsuppgifter eller avgiftsfria verksamhet,
- 3) användning av lokaler och apparatur samt ämbetsverks- och byråttjänster för utomstående,

4) överlåtelse av metoder, datasystem, program och motsvarande prestationer samt av bruksrättigheten till informationsmaterial i datasystem och teknisk överlåtelse av informationsmaterial till utomstående på beställning samt

5) fotokopior och andra kopior.

4 §

Ansökningsavgifter

För de beslut som Energimarknadsverket har gett på ansökan tas av sökanden ut avgifter enligt följande:

1) ärenden som gäller el- eller naturgasnätstillstånd:

a) beslut på ansökan om elnätstillstånd 9 000 mark,

b) beslut på ansökan om naturgasnätstillstånd 5 000 mark,

c) beslut på den systemansvariges ansökan om elnätstillstånd 30 000 mark,

d) beslut på den systemansvariges ansökan om naturgasnätstillstånd 20 000 mark,

e) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om elnätsverksamhet 4 500 mark,

f) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om naturgasnätverksamhet 3 500 mark,

2) i ärenden som gäller tillstånd att bygga elledningar beslut på ansökan om tillstånd att bygga en elledning för nominell spänning om minst 110 kilovolt 13 000 mark,

3) ärenden som gäller överföring av el- eller naturgasnätet:

a) beslut på ansökan om överföring av elnätet 14 000 mark,

b) beslut på ansökan om överföring av naturgasnätet 8 000 mark,

4) ärenden som gäller särredovisning av el- eller naturgasaffärsverksamheter:

a) beslut på ansökan om undantag från sättet att särredovisa el- eller naturgasaffärsverksamheter 4 500 mark,

b) beslut om förlängning av fristen för verkställande av särredovisningen av naturgasaffärsverksamheter 4 500 mark samt

5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverföringstjänster 4 500 mark.

5 §

Avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

För Energimarknadsverkets övervakning av elnätsinnehavare tas av nätinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av distributionsnätsinnehavarna utgör 0,5 promille av försäljningsintäkterna under den senast avslutade redovisningsperioden, dock minst 24 000 mark.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av regionnätsinnehavarna utgör 0,15 promille av försäljningsintäkterna under den senast avslutade redovisningsperioden, dock minst 24 000 mark.

Övervakningsavgiften för en överföringsnätsinnehavare som har ålagts systemansvar är 500 000 mark.

6 §

Fastställande av avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

Övervakningsavgiften tas ut i enlighet med 5 § 2 mom., om nätinnehavaren i sin besittning har ett sådant distributionsnät som avses i 3 § 2 punkten elmarknadslagen (386/1995) samt i enlighet med 5 § 3 mom., om nätinnehavaren i sin besittning har endast ett elnät med en nominell spänning på minst 110 kilovolt.

Med försäljningsintäkter av nätverksamheten avses summan av omsättningen av nätverksamheten minskad med försäljningens korrektivposter, såsom mervärdesskatt och kreditförluster, och övriga intäkter av nätaffärsverksamheten.

Om den redovisningsperiod som utgör grund för fastställandet av övervakningsavgiften avviker från kalenderåret, omvandlas försäljningsintäkterna av nätaffärsverksamheten när övervakningsavgiften fastställs så att de motsvarar ett år genom att de multipliceras med talet 12 och divideras med redovisningsperiodens längd i månader.

Nr 1198

7 §

*Avgifter för övervakning av naturgasnät-
innehavare*

För Energimarknadsverkets övervakning av naturgasnätinnehavare tas av nätinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av naturgasnätinnehavarna är 0,02 penni per naturgaskubikmeter som nätinnehavaren överförde i sitt nät under föregående år, dock minst 13 000 mark.

Helsingfors den 21 december 2000

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Övervakningsavgiften för en naturgasnätinnehavare som har ålagts systemansvar är 150 000 mark.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller till utgången av 2001.

Överinspektör Mauri Valtonen